

UZASADNIENIE

Powód W. P. w ostatecznie sprecyzowanym pozwie wnosił o zobowiązanie banku (...) S.A. Oddział (...) z siedzibą w W. do złożenia wykazu środków pieniężnych pobranych z konta zmarłego dłużnika R. S. (1), wraz ze wskazaniem imion i nazwisk oraz adresów korespondencyjnych osób, którym środki te zostały wydane. Wskazał, iż jeżeli środki pieniężne znajdujące się na wskazanym koncie zostały pobrane przez osoby do tego uprawnione, to są one zobowiązane do zaspokojenia jego wierzytelności (k. 27 – pozew – zatytułowany „wniosek o wyjawienie majątku”).

Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2013 r. tutejszy Sąd oddalił wniosek powoda o ustanowienie pełnomocnika z urzędu (k. 78).

W odpowiedzi na pozew pozwany Bank (...) S.A. (...) Oddział z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych. Pełnomocnik pozwanego podniósł, iż informacje, których ujawnienia domaga się powód, objęte są tajemnicą bankową (k. 86 – 87 – odpowiedź na pozew).

Na rozprawie w dniu 4 listopada 2014 r. powód poparł swoje stanowisko, aby ujawnić nazwiska osób, które pobierały środki z konta nieżyjącego R. S. (1).

Pełnomocnik pozwanego podtrzymał stanowisko w sprawie oraz oświadczył, że wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego pozostawia do uznania sądu (k. 117 – 118).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. P. był wierzycielem R. S. (2). Na podstawie ugody zawartej przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Pragi – Południe I Wydział Cywilny w dniu 20 sierpnia 2007 r., R. S. (1) i M. S. zobowiązali się do zapłaty na rzecz powoda W. P. kwoty 7.400 zł w 24 miesięcznych ratach, począwszy od miesiąca września 2007 r., przy czym dwie pierwsze raty w wysokości po 400 zł, zaś pozostałe 22 raty po 300 zł płatne do 26 dnia każdego miesiąca począwszy od miesiąca września 2007 r. (k. 8 – wyciąg z protokołu rozprawy).

R. S. (1) zmarł w dniu 13 stycznia 2009 r. (k. 7 – odpis skrócony aktu zgonu), nie spłaciwszy całości wierzytelności na rzecz powoda, do zapłaty na rzecz powoda pozostało 2.700 zł (k. 18 – 19 – twierdzenie powoda).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: dowodów z dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy i przytoczonych w opisie stanu faktycznego, a także na podstawie twierdzeń powoda, którym pozwany nie zaprzeczył. Autentyczność i wiarygodność dokumentów nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu. Stan faktyczny w sprawie niniejszej nie był sporny, odmienna była jego ocena prawna, która to należy do Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu, jako nie znajdujące podstaw w obowiązujących przepisach prawa.

Stosownie do treści art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., nr 1376) – ust. 1. Bank ma obowiązek udzielenia informacji stanowiących tajemnicę bankową wyłącznie:

1) innym bankom i instytucjom kredytowym w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z wykonywaniem czynności bankowych oraz nabywaniem i zbywaniem wierzytelności;

1a) na zasadzie wzajemności - innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów - o wierzytelnościach oraz o obrotach i stanach rachunków bankowych w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń;

1b) innym bankom, instytucjom kredytowym lub instytucjom finansowym, w zakresie niezbędnym dla:

a) wykonywania obowiązujących je przepisów dotyczących nadzoru skonsolidowanego, w tym w szczególności dla sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych, obejmujących także bank,

b) zarządzania ryzykiem dużych zaangażowań,

c) stosowania metod statystycznych, o którym mowa w art. 128d ust. 1 i 6;

1c) instytucjom, o których mowa w ust. 4, w zakresie niezbędnym dla stosowania metod statystycznych, o którym mowa w art. 128d ust. 1 i 6;

2) na żądanie:

a) Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie nadzoru sprawowanego na podstawie niniejszej ustawy i ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie, o którym mowa w art. 139 ust. 1 pkt 2, oraz osób upoważnionych uchwałą Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie określonym w tym upoważnieniu,

b) sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe:

– przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy zawartej z bankiem, w zakresie informacji dotyczących tej osoby fizycznej,

– popełnione w związku z działaniem osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, w zakresie informacji dotyczących tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej;

c) sądu lub prokuratora w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej, pochodzącego z państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową,

d) sądu w związku z prowadzonym postępowaniem spadkowym lub o podział majątku między małżonkami albo prowadzoną przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy sprawą o alimenty lub o rentę o charakterze alimentacyjnym,

e) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej w związku z toczącą się:

– sprawą karną lub karną skarbową przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy zawartej z bankiem,

– sprawą karną lub karną skarbową o przestępstwo popełnione w zakresie działalności osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, która jest posiadaczem rachunku,

f) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania kontrolnego określonego w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2012 r. poz. 82),

g) (uchylona),

h) Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w zakresie określonym ustawą z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,

i) biegłego rewidenta upoważnionego do badania sprawozdań finansowych banku na podstawie zawartej z bankiem umowy,

j) (uchylona),

k) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Biura Ochrony Rządu i ich posiadających pisemne upoważnienie funkcjonariuszy lub żołnierzy w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych,

l) Policji, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom, ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji,

l) komornika sądowego w zakresie niezbędnym do prawidłowego prowadzenia postępowania egzekucyjnego, postępowania zabezpieczającego oraz wykonywania innych czynności wynikających z jego ustawowych zadań,

m)⁽²⁸⁾ wydawców instrumentów płatniczych niebędących bankami, w zakresie określonym ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,

n) Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań określonych w art. 12 i 14 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.),

o) koordynatora w związku z wykonywaniem przez niego nadzoru uzupełniającego nad konglomeratem finansowym w rozumieniu ustawy o nadzorze uzupełniającym,

p) Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, w trybie i na zasadach określonych w art. 23 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 621, 627 i 664),

q) właściwej władzy nadzorczej, jeżeli jest to niezbędne dla wykonywania przez tę władzę nadzoru skonsolidowanego nad bankiem, przy czym w przypadku właściwej władzy nadzorczej z państwa niebędącego państwem członkowskim - jeżeli Komisja Nadzoru Finansowego zawarła z tą władzą porozumienie, o którym mowa w art. 141f ust. 3,

r) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie określonym ustawą z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.),

s) prokuratora, Policji i innych organów uprawnionych do prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa lub czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia - w zakresie określonym w art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137),

t) organu Służby Celnej na zasadach i w trybie określonych w art. 75 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323, z późn. zm.),

u) podmiotu, o którym mowa w art. 261 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym w zakresie niezbędnym do zapewnienia prawidłowej realizacji wypłat środków gwarantowanych,

v)⁽²⁹⁾ administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289), w zakresie wykonywania ich ustawowych zadań;

3) Narodowemu Bankowi Polskiemu, w związku z wykonywaniem kontroli oraz zbieraniem danych niezbędnych do sporządzania bilansu płatniczego oraz międzynarodowej pozycji inwestycyjnej, a także innym bankom uprawnionym do pośredniczenia w dokonywaniu przez rezydentów przekazów pieniężnych za granicę oraz rozliczeń w kraju z nierezydentami, w zakresie określonym w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. - Prawo dewizowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 826).

(...)

2a. Banki, na pisemne żądanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji dotyczących numerów rachunków bankowych płatników składek oraz przekazywania danych umożliwiających identyfikację posiadaczy tych rachunków.

2b. Banki, na pisemne żądanie organu wypłacającego świadczenie z ubezpieczenia społecznego lub zaopatrzenia emerytalnego albo uposażenie w stanie spoczynku, są obowiązane do sporządzania i przekazywania danych umożliwiających identyfikację współposiadacza (współposiadaczy) rachunku wspólnego, na który zostały przekazane świadczenia lub uposażenia za okres po śmierci świadczeniobiorcy.

3. Banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów, organy państwowe i osoby, którym ujawniono wiadomości stanowiące tajemnicę bankową, są obowiązane wykorzystać te wiadomości wyłącznie w granicach upoważnienia określonego w ust. 1.

4. Banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje upoważnione do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania:

1) bankom - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych oraz w związku ze stosowaniem metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3 oraz w art. 128d ust. 1;

2) innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń;

3)⁽³⁰⁾ instytucjom kredytowym - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie niezbędnym do oceny zdolności kredytowej konsumenta, o której mowa w art. 9 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.

4a. Instytucje utworzone na podstawie ust. 4 mogą udostępniać, z zastrzeżeniem ust. 4a¹ i 4a, biurom informacji gospodarczej działającym na podstawie ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530, z późn. zm.) dane w drodze teletransmisji.

4a¹. Udostępnianie danych na podstawie ust. 4a może nastąpić, jeżeli wierzyciel występujący o udostępnienie tych danych uzyskał pisemne upoważnienie osoby, której dotyczą te dane. Upoważnienie określa zakres danych przeznaczonych do udostępnienia.

4a². Sposób udostępniania danych określa umowa o współpracy między instytucją utworzoną na podstawie ust. 4 a biurem informacji gospodarczej. Umowa zawiera wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 4a¹.

4b. Banki mogą udostępniać biurom, o których mowa w ust. 4a, dane o zobowiązaniach powstałych z tytułu umów związanych z dokonywaniem czynności bankowych, jeżeli umowy te zawierają klauzule informujące o możliwości przekazania danych do tych biur.

Ponadto wskazać należy, że stosownie do art. 105 ust. 5 w/w ustawy - Bank ponosi odpowiedzialność za szkody wynikające z ujawnienia tajemnicy bankowej i wykorzystania jej niezgodnie z przeznaczeniem.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że powód W. P. będąc nawet wierzycielem zmarłego dłużnika, nie może skutecznie żądać od pozwanego banku ujawnienia tajemnicy bankowej.

Powód jako wierzyciel zmarłego dłużnika posiada natomiast interes w rozumieniu art. 1025 k.c. do wystąpienia z wnioskiem o stwierdzenie nabycia spadku po R. S. (1), w celu dochodzenia wierzytelności od jego spadkobierców.

Należy też zwrócić uwagę, iż R. S. (1) nie był jedynym dłużnikiem powoda w świetle postanowień ugody z dnia 20 sierpnia 2007 r.

Biorąc powyższe pod uwagę, powództwo należało oddalić.

Sąd nie obciążył powoda kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego, zważywszy, że pełnomocnik pozwanego oświadczył na rozprawie w dniu 4 listopada 2014 r., iż wniosek o zasądzenie tychże kosztów pozostawia do uznania Sądu, zaś sam powód złożył oświadczenie, że posiada bardzo niskie dochody – jedynie rentę w wysokości 935 zł, mieszka wraz z żoną w trudnych warunkach, w budynku grożącym zawaleniem, ponadto jest osobą starszą i schorowaną. Popieranie niezasadnego powództwa wynikało z faktu, iż powód nie posiada wiedzy prawnej i subiektywnie uznawał swoje powództwo za słuszne.

Z tych względów na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd orzekł jak w pkt 2 sentencji wyroku.